

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/86/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114202444
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114202444.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky C. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX/X, W., v konaní zastúpenej JUDr. Zuzanou Bejdovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Skuteckého 30, Banská Bystrica, proti odporkyni T. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX/X, W., toho času bytom I. 10, D. D., v konaní zastúpenej Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, v konaní o návrhu na určenie výživného, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/36/2014-110 zo dňa 10. 11. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 90 € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred od 05. 02. 2014, vo výroku o zameškanom výživnom a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušuje a v uvedenom rozsahu vracia vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolanie odporkyne proti výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšku zamietol, odmieta.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 90 € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred od 05. 02. 2014. Zameškané výživné za obdobie od 05. 02. 2014 do 10. 11. 2014 vo výške 523,93 € zaviazal okresný súd odporkyňu zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach po 20 €, splatných spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok (v prípade omeškania čo i len jednej splátky zameškaného výživného), počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia; vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 05. 02. 2014 žiadala navrhovateľka, aby bola odporkyňa zaviazaná prispievať na jej výživu sumou 160 Eur mesačne odo dňa podania návrhu. Navrhovateľka uviedla, že odporkyňa je jej matkou. Jej rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od 02. 01. 2014, kedy odporkyňa opustila spoločnú domácnosť. Navrhovateľka ostala bývať v spoločnej domácnosti s otcom, ktorý sa o ňu a jej brata osobne stará. Navrhovateľka je študentkou dennej formy štúdia F. sociálnych vied B. svätého P. a K. v T. a jej mesačné náklady pozostávajú zo 60 Eur na bývanie za internát, 4 eurá poplatok za užívanie internetu, 200 Eur strava, 20 Eur drogistický tovar, 35 Eur oblečenie, 50 Eur cestovné, 11 Eur poistenie za dojednané životné a úrazové poistenie, 10 Eur úhrada služieb mobilného operátora, 10 Eur náklady na štúdium na vysokej škole, zakúpenie študijných materiálov, vyhotovenie ich kópií, zakúpenie študijných pomôcok a iné. Odporkyňa má ukončené stredoškolské vzdelanie v odbore cukrárka, pracuje ako pomocná sila v kuchyni v reštaurácii J.. V čase, keď žila odporkyňa v spoločnej domácnosti s jej otcom, prispievala na spoločnú domácnosť sumou 460 Eur mesačne. Odporkyňa má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k jej bratovi O. I., nar. XX. XX. XXXX.

Odporkyňa uviedla, že vzhľadom na jej schopnosti a možnosti je schopná prispievať navrhovateľke sumou vo výške 30 Eur mesačne, nakoľko jej príjem je 300 Eur a na základe právoplatného rozhodnutia súdu v konaní 31P/69/2014 bola zaviazaná prispievať na výživu maloletého syna sumou 80 Eur mesačne a nie je v jej schopnostiach a možnostiach nájsť si zamestnanie, kde by jej príjem bol vyšší.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, prečítaním listinných dôkazov - rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/69/2014-72 zo dňa 13. 06. 2014, potvrdeniami o príjme odporkyne, otca navrhovateľky a navrhovateľky, ako aj ďalšími dôkazmi vykonanými v priebehu konania.

Na základe vykonaného dokazovania a z nesporných tvrdení účastníkov súd zistil, že odporkyňa je matkou navrhovateľky, manželstvo rodičov navrhovateľky bolo rozvedené rozhodnutím tunajšieho súdu č. k. 31P/69/2014-72 zo dňa 13. 06. 2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/65/2014-98 zo dňa 17. 09. 2014, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 17. 10. 2014. Z manželstva rodičov navrhovateľky pochádzajú dve deti, navrhovateľka a maloletý syn O., nar. XX. XX. XXXX, ktorý bol na čas po rozvoде manželstva zverený do osobnej starostlivosti otca a matka - odporkyňa bola zaviazaná prispievať na jeho výživu sumou 80 Eur mesačne.

Z nesporných tvrdení účastníkov súd zistil, že rodičia navrhovateľky nežijú v spoločnej domácnosti, odporkyňa opustila spoločnú domácnosť 02. 01. 2014, na výživu navrhovateľky neprispievala.

Navrhovateľka v akademickom roku 2013/2014 bola študentkou 2. ročníka dennej formy štúdia F. sociálnych vied B. sv. P. a K. v T.. V súčasnej dobe je navrhovateľka v 3. ročníku, predpokladaný termín ukončenia bakalárskeho štúdia je august 2015 (č. I. 96). Pokiaľ ide o tvrdenie odporkyne, že by navrhovateľka mohla študovať na rovnakej vysokej škole aj v D. D., príp. by mohla študovať externe, čím by mala nižšie náklady navrhovateľka uviedla, že už je v 3. ročníku, rozhodnutie, že bude študovať v T. sa udialo v čase, keď odporkyňa žila s nimi v spoločnej domácnosti, a teda aj s jej súhlasom, pričom nastúpila na dennú formu štúdia, a na tejto škole chce ukončiť aj bakalárske štúdium, čo je tento rok. Poukázala na to, že jej mesačné náklady sú 60 Eur poplatok za internát, na ktorom býva, 4 eurá poplatok za užívanie internetu, 200 Eur strava, 20 Eur drogistický tovar, 35 Eur oblečenie, 50 Eur cestovné W. - T. a späť, 11 Eur poistenie za dojednané životné a úrazové poistenie, 10 Eur úhrada služieb mobilného operátora, 10 Eur náklady na štúdium na vysokej škole, ktoré súvisia aj s tým, že si musí kupovať pomôcky v súvislosti s prípravou bakalárskej práce.

Z potvrdenia spoločnosti T. H., s.r.o. súd zistil, že navrhovateľka má uzatvorenú zmluvu o umeleckom výkone od 30. 06. 2014 a na základe tejto zmluvy jej bola vyplatená za mesiac 7/2014 suma 465 Eur a v 8/2014 suma 450 Eur.

Z potvrdenia B. sv. P. a K. v T., F. sociálnych vied súd zistil, že navrhovateľke bolo priznané sociálne štipendium za obdobie od 01. 02. 2013 do 30. 06. 2013 v hodnote 65 Eur a od 01. 02. 2014 do 30. 06. 2014 v hodnote 75 Eur. Navrhovateľka uviedla, že si uplatnila nárok na sociálne štipendium aj na ďalšie obdobie, avšak zatiaľ jej nebolo priznané.

Odporkyňa potvrdila skutočnosť, že na výživu navrhovateľky dobrovoľne neprispievala po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti. Na výživu navrhovateľky prispieva 40 Eur mesačne na základe rozhodnutia tunajšieho súdu o vydaní predbežné opatrenie. Je vyučená cukrárka. Z potvrdenia o príjme navrhovateľky súd zistil, že jej príjem za posledných 12 mesiacov bol v priemere v čase, keď nebola PN vo výške 303,79 Eur. V januári, februári a marci bola PN, kde jej príjem dosiahol v priemere za tieto mesiace 200 Eur. Odporkyňa pracuje ako pomocná sila v kuchyni. Nemá v starostlivosti žiadne dieťa, nakoľko maloletý syn bol zverený do výchovy a starostlivosti otca. Odporkyňa nijakým spôsobom inak / ako sumou 40 Eur mesačne / neprispieva na pokrytie potrieb navrhovateľky, spolu sa nestretávajú a nekomunikujú. Odporkyňa býva v prenajatom byte, náklady spojené s jej bývaním sú vo výške 130 Eur, má ďalšie bežné náklady. Nesnažila nájsť si prácu mimo D. B., pretože sa chce stretávať s maloletým synom. Stretáva sa s ním v súčasnej dobe raz za týždeň alebo raz za dva týždne s tým, že syn prichádza v piatok a odchádza v nedeľu. Uviedla, že iným spôsobom popri hlavnom pracovnom pomere si neskúša zarábať.

Otec navrhovateľky bol dlhodobý PN. Za obdobie od januára 2013 do 28. apríla 2014 poberal dávky nemocenského poistenia. Predtým jeho príjem bol vo výške 350 Eur mesačne. Poberal tiež diéty a iné príplatky. V čase jeho PN od 12-teho mesiaca 2013 do júna 2014 bol jeho priemerný príjem vo výške 180 Eur. Od 7/2014 je jeho príjem 247,66 Eur mesačne v čistom. Do jeho osobnej starostlivosti bol zverený maloletý syn, ktorý vyžaduje každodennú starostlivosť.

Súd zistil, že rodičia navrhovateľky majú len majetok, ktorý patrí do ich BSM, väčšej hodnoty je rodinný dom, v ktorom býva otec navrhovateľky spolu s jej bratom a navrhovateľka.

Navrhovateľka uviedla, že jej úplne základné náklady spojené s jej výživou a štúdiom sú minimálne v rozsahu 200 Eur, a preto žiadala, aby jej odporkyňa prispievala na výživu minimálne sumou vo výške 100 Eur mesačne.

Odporkyňa poukázala na to, že navrhovateľka je v súčasnej dobe dospelý človek, ktorý má plne v rukách svoj vlastný život a v prípade, že rodičia nie sú schopní jej zabezpečiť štandard, je na jej snahe, aby si dokázala zabezpečiť finančné prostriedky pre vlastný život sama. Poukázala tiež na to, že je v schopnostiach a možnostiach otca navrhovateľky zarobiť si viac, približne 1500 až 2000 Eur mesačne / v tomto smere žiadne návrhy na zistenie skutkového stavu nepredložil/.

Podľa § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Celkové mesačné náklady na dieťa predstavujú všetky náklady (výdavky), ktoré zabezpečujú aspoň základné potreby dieťaťa ako napríklad strava, ošatenie, zdravotná starostlivosť, školská dochádzka a podobne na kalendárny mesiac. Samozrejme, ak to dovoľujú majetkové pomery rodičov, dieťa má nárok aj na ďalšie plnenia zo strany rodičov napríklad výlety, športové aktivity a podobne. Jednotlivé náklady na dieťa sa spočítajú tak, že pravidelné mesačné platby ako strava, školné, zdravotnícke potreby sa započítajú do mesačných nákladov na dieťa v celosti, ostatné nepravidelné platby ako napríklad kúpa ošatenia, športových potrieb sa rozpočítajú tak, aby bolo možné určiť ich výšku na jeden kalendárny mesiac. Takéto určenie výšky nákladov na dieťa je smerodajné. To, v akej miere sa bude každý z rodičov podieľať na celkových nákladoch na dieťa určujú majetkové pomery rodiča, jeho životná úroveň. Majetkové pomery rodičov navrhovateľky sú rovnaké, majú majetok patriaci do ich BSM, sú bezpodieloví spoluvlastníci novopostaveného rodinného domu v W.. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré rodič má k iným deťom. Vyživovaciu povinnosť vykonáva rodič, v spoločnej domácnosti, ktorého dieťa žije aj osobnou starostlivosťou a poskytovaním vecných plnení ako stravy, zdravotníckych potrieb a bývania. Druhý z rodičov plní svoju vyživovaciu povinnosť formou finančného plnenia. Ak je životná úroveň rodiča, ktorý plní vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti, resp. aj inak nižšia alebo rovnaká ako druhého rodiča, možno tohto rodiča zaviazat' na

plnenie výživného vo vyššej sume ako je polovica preukázaných nákladov na dieťa. Navrhovateľka uviedla, že jej úplne základné náklady spojené s jej výživou a štúdiom sú minimálne v rozsahu 200 Eur, takéto minimálne náklady boli aj v konaní preukázané náklady na internát, strava, cestovné/.

Na základe zisteného skutkového stavu pri zohľadnení odôvodnených potrieb navrhovateľky súd dospel k záveru, že je v majetkových a zárobkových schopnostiach odporkyne prispievať na úhradu potrieb navrhovateľky sumou 90 Eur mesačne.

Pod výživou dieťaťa sa rozumie uspokojenie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný telesný a duševný vývin, teda nielen zabezpečenie odôvodnených hmotných potrieb dieťaťa (napr. jedlo, oblečenie, obuv), ale aj potrieb, ktoré sú dôležité pre jeho výchovu a všestranný vývoj, napr. vzdelávanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod. Súd má za to, že suma určeného výživného vo výške 90 Eur zodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľky. Navrhovateľka študuje na VŠ v Trnave formou denného štúdia, pričom k rozhodnutiu o tom na akej škode bude študovať a kde, bolo urobené zo súhlasom obidvoch jej rodičov, ktorí v tom čase žili ešte v spoločnej domácnosti a uhrádzali všetky jej potreby v súvislosti so štúdiom mimo miesta bydliska a vo forme denného štúdia. V súčasnej dobe je navrhovateľka v 3. ročníku, končí bakalárske štúdium a teda námietka odporkyne, že navrhovateľka môže prejsť do školy v mieste trvalého bydliska, príp. môže študovať diaľkovo sa javí súdu zo strany odporkyne ako účelová, keďže sama odporkyňa v čase, keď navrhovateľka začínala štúdium súhlasila s takouto formou štúdia a jej aj prispievala na potreby spojené so štúdiom. Je nepochybné, že so štúdiom na vysokej škole navrhovateľky sú spojené zvýšené náklady. Navrhovateľka sa snaží v čase prázdnin si zarobiť, avšak ide len o príležitostný zárobok, z ktorého si navrhovateľka vzhľadom na schopnosti, možnosti osôb, na ktoré je odkázaná výživou, môže len zabezpečiť minimum zo svojich potrieb, nakoľko aj ako samotná odporkyňa tvrdí, nie je schopná zabezpečiť navrhovateľke ani základné prostriedky, ktoré by pokryli jej potreby, a teda navrhovateľka si tieto zabezpečuje ešte aj tým, že má vlastný príjem, ktorý však má len počas prázdnin, t. j. v čase, keď nemá navrhovateľka povinnosti súvisiace so štúdiom na VŠ. Navrhovateľka žije v domácnosti s otcom. Odporkyňa - matka navrhovateľky je zdravá, pracuje ako pomocná sila v kuchyni s priemerným príjmom 303 Eur mesačne, je vyučená cukrárka. V súvislosti s jej profesiou je v jej schopnostiach si privyrobiť, pokiaľ nedosahuje príjem na úrovni svojich schopností, nemôže to ísť na úkor navrhovateľky alebo osoby odkázanej na ňu výživou. Odporkyňa, keď opúšťala spoločnú domácnosť, musela počítat s tým, že sa zvýšia jej náklady na bývanie (pričom má rovnaké právo bývať v nehnuteľnosti, ktorej je bezpodielovou spoluvlastníčkou). Odporkyňa má možnosť hľadať si prácu aj nie v mieste svojho bydliska, keďže nemá v starostlivosti dieťa, príp. si privyrobiť aj iným spôsobom, naproti tomu otec navrhovateľky má v starostlivosti maloleté dieťa, a teda aj v súvislosti so zabezpečením jeho každodennej starostlivosti, je potrebné, aby mal pracovný čas taký, aby starostlivosť o syna mohol denne zabezpečiť.

Súd určil výživné v uvedenom rozsahu. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Zaostalé výživné za obdobie od 05. 02. 2014 až do 10. 11. 2014 vo výške po odčítaní platenia výživného odporkyňou vo výške 40 Eur mesačne, na základe rozhodnutia o vydaní predbežného opatrenia vypočítal - za február 2014 - 73,93 Eur, ostatné mesiace 3/2014 - 11/2014 (keďže sa platí výživné mesačne vopred, t. j. /90 - 40/, 50 x 9, t. j. spolu 523,93 Eur), t. j. spolu 523,93 Eur. Zaostalé výživné súd povolil odporkyni splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným vo výške po 20 Eur mesačne pod následkom straty výhody splátok.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, nakoľko navrhovateľka podala návrh na určenie výživného vo výške 160 Eur mesačne a výživné bolo priznané vo výške 90 Eur mesačne.

Súd má za to, že takto určeným výživným budú pokryté potreby navrhovateľky minimálne, čo zabezpečí sa spolu aj s rodinným prídavkom, pričom zohľadnil, že plnenie zo strany otca navrhovateľky pokiaľ ide o finančné plnenie, je nižšie vzhľadom k tomu, že tento zabezpečuje aj iné náklady navrhovateľky v súvislosti so stravovaním a nákladmi, keď je doma“.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľka a odporkyňa odvolali. Odporkyňa v odvolaní uviedla, že s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. d) OSP podáva odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/36/2014-110, ktorý napáda v celom rozsahu. Uviedla, že

odvolaním napadnutým rozsudkom ju okresný súd zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky sumou 90 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od 05. 02. 2014 a zároveň ju zaviazal zaplatiť navrhovateľke zaostalé výživné za obdobie od 05. 02. 2014 do 10. 11. 2014 vo výške 523,93 € v mesačných splátkach po 20 € splatných spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia. Odporkyňa v odvolaní uviedla, že odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu evokuje dojem, že súd zobral do úvahy len tvrdenia navrhovateľky, pričom si osvojil myšlienku, že navrhovateľka je opustenou dcérou, o ktorú sa matka nezaujíma, čo nie je pravda. Odporkyňa sa od času, ako musela opustiť nedobrovoľne spoločný domov takmer každodenne snažila o kontakt s dcérou, dobrovoľne platila výživné, navrhovateľka však odmietala s matkou čo i len komunikovať, jej rodičovské práva a povinnosti sa tak za posledný rok nedobrovoľne zúžili len na platenie výživného. Navrhovateľka aj napriek zlej finančnej situácii svojich rodičov, nemá v súvislosti s vysokoškolským štúdiom záujem prestúpiť na fakultu s tým istým zameraním v mieste trvalého bydliska, čím by sa jej náklady značne znížili. Argumentácia navrhovateľky o tom, že trpí kožným ochorením, ktoré ju diskriminuje v možnostiach zamestnať sa v oblasti gastronómie, nevyvracia podľa odporkyne skutočnosť, že samotné štúdium a smerovanie navrhovateľky je administratívneho charakteru a preto v žiadnom prípade nemôže táto choroba navrhovateľke brániť vykonávať prácu administratívneho charakteru alebo prihlásiť sa na štúdium externou formou. Odporkyňa okresnému súdu v odvolaní vytkla, že neprihliadol na to, že navrhovateľka súd zavádzala a klamala, nepravdivo uvádzala, resp. zamlčala skutočnosti podstatné pre posúdenie jej finančnej situácie a zárobkových schopností, kedy priamo na pojednávaní poprela fakt, že je zamestnaná a že počas letných prázdnin jej mesačné príjmy boli vyššie ako príjem samotnej odporkyne. Následne na otázku rozporu so zistenou skutočnosťou po dožiadaní zamestnávateľa prostredníctvom súdu, len účelovo uviedla, že nerozumela položenej otázke.

Odporkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že má vedomosť o tom, že navrhovateľka naďalej vykonáva prácu na základe zmluvy o umeleckom výkone uzavretej so spoločnosťou T. H., s. r. o.. Spolu s faktom, že bola vážne narušená hodnovernosť tvrdených skutočností má za to, že príjmy navrhovateľky sú podstatne vyššie ako navrhovateľka uviedla v konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa názoru odporkyne, výživné vo výške určenej odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu je neprimerané, a to tak vo vzťahu k reálnym potrebám a nákladom na výchovu a výživu navrhovateľky, ako aj vzhľadom k príjmom a výdavkom odporkyne. V uvedenej súvislosti poukázala odporkyňa v odvolaní, že zo Zákona o rodine vyplýva, že ak je životná úroveň rodiča nižšia alebo rovnaká ako druhého rodiča, možno tohto rodiča zaviazat' na plnenie výživného vo vyššej sume ako je polovica preukázaných nákladov na dieťa. V danom prípade však uvedený právny názor nie je možné aplikovať, nakoľko životná úroveň rodiča, s ktorým žije navrhovateľka v spoločnej domácnosti je viacnásobne vyššia ako je v skutočnosti vydokladované. Reálne príjmy otca navrhovateľky sú oveľa vyššie ako tie deklarované. Bolo to tak i v čase spoločného spoluzitia otca navrhovateľky s odporkynou, kedy mal otec navrhovateľky na výplatnej páske minimálnu mzdu, ale reálne dosahoval jeho mesačný príjem sumu 1500 až 2000 €. Navrhovateľka v súčasnej dobe žije v nehnuteľnosti, ktorá je aj v bezpodielovom spoluvlastníctve odporkyne. Samotná odporkyňa si musela na vlastné náklady zabezpečiť bývanie. Od navrhovateľky je vzhľadom k jej veku dôvodné očakávať, že si bude uvedomovať situáciu, ktorá nastala medzi jej rodičmi ako dôsledok dlhodobého nefunkčného manželstva, a že z tohto dôvodu aspoň sčasti preberie zodpovednosť za svoj život a vynaloží úsilie na to, aby nebola v plnej miere finančne odkázaná na svojich rodičov.

Okresný súd, podľa názoru odporkyne, nesprávne zistil skutkový stav veci a určil neprimerane vysoké výživné, ktoré nie je v schopnostiach a možnostiach odporkyne hrať, pretože má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi, v ktorého možnostiach nie je, aby si zabezpečoval výživu sám.

Odporkyňa okresnému súdu v odvolaní vytkla, že v odôvodnení svojho rozhodnutia nesprávne uviedol, že odporkyňa na výživu navrhovateľky po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti dobrovoľne neprispievala. Uvedené nie je podľa odporkyne pravda, nakoľko aj z dôkazov predložených súdu vyplýva, že odporkyňa platila dobrovoľne výživné na obe svoje deti, tak ako na maloletého O., tak aj na plnoletú C.. Priemerný mesačný príjem odporkyne predstavuje sumu 303 € mesačne, pričom nie je v jej schopnostiach a možnostiach, vzhľadom k súčasnej sociálnej situácii nájsť si zamestnanie, kde by dosahovala vyšší príjem. Z uvedeného príjmu uhrádza nájomné spolu s inkasom vo výške 130 € mesačne a výživné na maloletého O. I. v sume 80 € mesačne, určené právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica vydaným v konaní č. 31P/69/2014. Po odpočítaní týchto nákladov,

neprihliadajúc pritom na stravu a náklady nevyhnutné pre dôstojný život, sa odporkyňa dostáva do finančného deficitu.

Odporkyňa v odvolaní ďalej uviedla, že považuje za potrebné poukázať na to, že si plní vyživovaciu povinnosť voči obom svojim deťom riadne a včas, nikdy neplnila výživné v nižšej sume ako bola zaviazaná a ani jedenkrát s úhradou výživného nemeškala, a teda nie je ani v jej najmenšom úmysle vyhýbať sa plneniu vyživovacej povinnosti, o čom svedčí aj fakt, že na výživu svojej plnoletej dcéry prispievala dobrovoľne aj pred vydaním odvolaním napadnutého rozhodnutia, a to ja napriek skutočnosti, že navrhovateľka o odporkyňu ako o matku neprejavuje akýkoľvek záujem. V danej situácii existuje, podľa odporkyne, dôvodná obava, že v prípade ak odvolací súd ponechá okresným súdom určenú vyživovaciu povinnosť, tak nebude v možnostiach odporkyne plniť si vyživovaciu povinnosť riadne a včas, čo v konečnom dôsledku znova môže len ohroziť záujmy navrhovateľky ale aj plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletému synovi O.. Celé konanie navrhovateľky chápe odporkyňa ako určitý akt pomsty zo strany navrhovateľky a otca navrhovateľky, ktorí sa snažia o materiálnu likvidáciu jej osoby.

V závere odvolania odporkyňa navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/36/2014-110 zo dňa 10. 11. 2014 zmenil tak, že odporkyňa je povinná prispievať na výživu navrhovateľky sumou 40 € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred od 05. 02. 2014 a vo zvyšku, aby návrh navrhovateľky zamietol.

Navrhovateľka v odvolaní namietala spôsob rozhodnutia okresného súdu o trovách konania, ktorý aplikujúc ust. § 142 ods. 2 OSP rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľka v odvolaní uviedla, že odvolanie odôvodňuje odvolacím dôvodom uvedeným v ust. § 205 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP. Okresnému súdu v odvolaní vytkla, že z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva na základe akých dôvodov, osvojením akých právnych a skutkových záverov dospel k záveru, že žiadny (ani čiastočne úspešný účastník konania) nemá nárok na náhradu trov konania. V uvedenej súvislosti navrhovateľka v odvolaní uviedla, že sa podaným návrhom domáhala zaviazat' odporkyňu k povinnosti prispievať na jej výživu mesačným výživným vo výške 160 €. Odvolaním napadnutým súdnym rozhodnutím bolo jej návrhu vyhovené čiastočne, v rozsahu 90 € mesačne. Vo vzťahu k pomeru úspešnosti sa jedná o úspech presahujúci 50 % požadovaného návrhu. Pokiaľ teda podľa navrhovateľky okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval podľa ust. § 142 ods. 2 OSP, je odporkyňa povinná podieľať sa na náhrade trov konania v rovnakom pomere, aký predstavuje jej úspech v konaní, teda minimálne v rozsahu 50 %. V závere odvolania poukázala navrhovateľka na ust. § 157 ods. 2 OSP a navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a v uvedenom rozsahu vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľky a odporkyne podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 90 € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred od 05. 02. 2014, vo výroku o zameškanom výživnom a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a v uvedenom rozsahu podľa odseku 2 cit. ust. vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie; odvolanie odporkyne proti výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšku zamietol, odvolací súd podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietol.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov okresného súdu z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľky a odporkyne. Odporkyňa nesúhlasila s rozhodnutím okresného súdu z toho dôvodu, že okresným súdom určená vyživovacia povinnosť vo výške 90 € mesačne vzhľadom na výšku jej príjmu v sume 303 € mesačne, nezodpovedá jej schopnostiam a možnostiam a dostatočným spôsobom nezohľadňuje fakt, že má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi O. I., ktorý na rozdiel od navrhovateľky nie je schopný (vzhľadom na svoj vek) aspoň sčasti zabezpečovať si prostriedky na život brigádnickou činnosťou alebo zamestnaním popri štúdiu.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok odporkyne, odvolací súd uvádza, že s rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje, a to vzhľadom na zistenú výšku príjmu odporkyne a tiež vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, ktoré nie je schopné samé sa živiť. Okrem toho okresný súd v dostatočnom rozsahu nezohľadnil skutočnosť v

akej miere navrhovateľka skutočným príjmom zo svojej brigádnickej činnosti participuje na uspokojení svojich potrieb súvisiacich s vysokoškolským štúdiom, ani to v akej miere a v akom rozsahu si voči navrhovateľke plní vyživovaciu povinnosť otec navrhovateľky (potom čo ukončil dlhodobú PN) a či rozsah vyživovacej povinnosti zo strany otca navrhovateľky zodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu nevyplýva tiež, či okresný zohľadnil, že mesačný príjem navrhovateľky tvorí (v prípade že ho naďalej navrhovateľka poberá) aj sociálne štipendium, ktorého účelom je kompenzácia nepriaznivých sociálnych pomerov študenta, ak to takéto pomery v každom jednotlivom prípade odôvodňujú.

Podľa ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, či už v pozitívnom alebo v negatívnom zmysle. Výška výživného závisí od schopností a možností osôb, ktoré majú zo zákona vyplývajúcu vyživovaciu povinnosť. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky v dostatočnom rozsahu nezohľadnil možnosti a majetkové pomery odporkyne, odôvodnené potreby navrhovateľky a schopnosť odporkyne (vyplývajúcu z jej finančnej situácie) tieto potreby navrhovateľky uspokojiť. Pokiaľ odporkyňa vo svojom odvolaní namietala, že neboli vzaté do úvahy všetky okolnosti, ktoré zodpovedajú jej príjmom a nákladom na život, ako ani skutočné príjmy navrhovateľky a otca navrhovateľky, odvolací súd uvádza, že uvedené odvolacie námietky odporkyne sú opodstatnené, pretože v zmysle ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, výška vyživovacej povinnosti sa môže odvíjať len od životnej úrovne a majetkových pomerov povinného rodiča, čo znamená, že ak je životná úroveň povinného rodiča nízka a jeho majetkové pomery sú obmedzené, tak tomu zodpovedá aj výška vyživovacej povinnosti, tak ako to vyplýva z ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, kde sa uvádza, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov a to tak v prípade keď je vysoká ako aj v prípade keď je nízka, čo prakticky znamená, že pokiaľ nie je v možnostiach odporkyne hradiť výživné v určitej výške, pretože jej to jej príjmové a majetkové pomery neumožňujú (jej životná úroveň je nízka), tak napriek tomu, že navrhovateľka je vysokoškolská študentka a teda aspoň čiastočne je odkázaná na finančný príspevok od rodičov vo forme výživného, pri určení výšky vyživovacej povinnosti rodiča je nevyhnutné vychádzať z jeho majetkových a príjmových možností a tiež z faktu, či má alebo nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť ako aj zo zistených skutočností týkajúcich sa rozsahu v akom je plnoleté dieťa pripravujúce sa na budúce povolanie štúdiom na vysokej škole schopné zabezpečiť si prostriedky na svoju výživu brigádnicou činnosťou či zamestnaním popri štúdiu.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky navrhovateľky týkajúce sa rozhodnutia o trovách konania, odvolací súd uvádza, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia stručne, jasne a výstižne vysvetlil, prečo na rozhodnutie o trovách konania aplikoval v danom prípade ust. § 142 ods. 2 OSP, kde sa uvádza, že „ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo“. Uvedená odvolacia námietka navrhovateľky je vzhľadom na citované znenie ust. § 142 ods. 2 OSP neopodstatnená, navyše vychádza z nesprávnej interpretácie výpočtového mechanizmu náhrady trov konania pri pomernom úspechu účastníka v konaní. Vzhľadom k tomu však, že výrok o trovách konania je výrok súvisiaci s odvolaním napadnutým výrokom v merite veci, ktorý je predmetom zrušenia, odvolací súd zrušil ako súvisiaci aj výrok o trovách konania, čo znamená že o trovách prvostupňového konania rozhodne okresný súd opätovne v novom rozhodnutí vo veci.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 90 € mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred od 05. 02. 2014, vo výroku o zameškanom výživnom a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré bude výsledkom doplneného dokazovania v naznačenom smere a vyhodnotenia dôkazov jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach, tak ako to vyplýva z ust. § 132 OSP; v novom rozhodnutí o veci rozhodne okresný súd podľa ust. § 224 ods. 3 OSP aj o trovách odvolacieho konania. Odvolanie odporkyne proti výroku, ktorým okresný súd návrh vo zvyšku zamietol, odvolací súd podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b) OSP odmietol, pretože uvedeným návrh vo zvyšku zamietajúcim výrokom nebola odporkyňa žiadnym spôsobom na svojich právach dotknutá a teda ani oprávnená podať odvolanie.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.